

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: podstawy określone w art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009, w szczególności niezarejestrowany znak towarowy chroniony w Zjednoczonym Królestwie, a także uwagi stron trzecich na podstawie art. 40 rozporządzenia Rady nr 207/2009

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 207/2009;

— naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2012 r. — Ntouvas przeciwko ECZiKC

(Sprawa T-223/12)

(2012/C 227/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ioannis Ntouvas (Sundbyberg, Szwecja) (przedstawiciel: E. Mylonas, prawnik)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (Sztokholm, Szwecja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji pozwanego z dnia 27 marca 2012 r. w przedmiocie odmówienia skarżącemu dostępu do ostatecznych sprawozdań z kontroli przeprowadzonej w ECZiKC przez wewnętrzne służby kontrolne Komisji Europejskiej;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnego wymogu proceduralnego (obowiązku uzasadnienia), wskutek czego doszło do naruszenia art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, gdyż:

— pozwany wskazał tylko na abstrakcyjne i generalne powody przemawiające za odmową dostępu do wszelkich sprawozdań pokontrolnych z zakresu kontroli przeprowadzonych w ECZiKC przez wewnętrzne służby kontrolne Komisji Europejskiej; co więcej, pozwany nie powołał się na nadrzędny interes publiczny przemawiający przeciwko udostępnieniu tych dokumentów;

— zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, powody uzasadniające odmowę udostępnienia dokumentów muszą mieć charakter konkretny i indywidualny, muszą być szczegółowe i muszą rzeczywiście opisywać ewentualny interes, który przeważa nad prawem dostępu przysługującym wnioskodawcy, przy równoczesnym wykazaniu, że nie występuje nadrzędny interes publiczny przemawiający za ujawnieniem.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia postanowień traktatowych (art. 15 ust. 3 TFUE) oraz przepisu prawa [rozporządzenia (WE) nr 1049/2001] dotyczącego ich stosowania, w ten sposób że:

— nie wskazując odpowiednich i wystarczających powodów odmowy ujawnienia żądanych dokumentów, pozwany naruszył także ciążący na nim na mocy art. 2 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz art. 15 ust. 3 TFUE obowiązek udostępnienia wnioskodawcy żądanych dokumentów w terminie 15 dni roboczych od wpływu wniosku potwierdzającego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 1, t. 3, s. 331, sprost. Dz.U. L 271, s. 20).

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2012 r. — Lidl Stiftung przeciwko OHIM — LIDL MUSIC (LIDL express)

(Sprawa T-225/12)

(2012/C 227/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciele: M. Schaeffer, M. Wolter i A. Marx, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: LIDL MUSIC, spol. s r.o. (Brno, Republika Czeska)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 marca 2012 r. (R 2379/2010-1);

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.